

# לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

כרך כא, תש"ל



## תיקון טעות

בסעיף הראשון של מאמרי „שורש אחד או מלה אחת לדבר ולהיפוכו“ (לשוננו לעם, מחזור כא, קונטרס ג (ר"ג), עמ' 57 למטה), כדוגמה לפועל גזור משם המספר „שלוש“, כתבתי:  
 ״ויש לש את העם״ (פיצל, שמ"ב יה, ב) פירושו: חילק אותי לשלושה חלקים.

אני מודה לידידי מר מנחם מורשת, על שהעיר למערכת „לשוננו לעם“, שאין פסוק כזה במקרא, ועל ידי כך הסיר מכשול מלפני הקורא. לשון הפסוק שצוין במראה המקום היא: „ויש לח דוד את העם“, וקאהלי ב„ביבליה הבראיקה“ הציע לקרוא „ויש לש“ וגו'. בצדק כותב מורשת: „ודאי אין מקום להסתמך על דוגמה ממקור, שאינו אלא הצעת קריאה על פי אחד מכתבי-היד של תרגום השבעים... ניתן היה להביא כדוגמה טובה להוראה של חילוק לשלושה את הפסוק ״ושלש״ את גבול ארצך׳ (דב' יט, ג).“

יש אפוא להחליף במאמרי את השורה דלעיל בשורה

: 11

״ושלש״ את גבול ארצך׳ (דב' יט, ג) — פירושו: חלק אותו לשלושה חלקים.

איני יודע להסביר כיצד יצאה מעטי שגגה זו —  
אין לי ספק שלא התכוונתי להסתמך על תיקונו של  
קאהלי! מלפני כן דנתי באותה תופעה לשונית בשני מקומות  
אחרים (אנציקלופדיה מקראית, ערך „מספר“, טור 171; ספרי  
„מונחי המתמטיקה בספרות המדעית העברית של ימי הביניים“,  
עמ' 15), ושם הבאתי את הפסוק מספר דברים.